

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1-По1 11/23
19.6.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија: Снежане Јовановић, председника већа, Здравке Ђурђевић, Душанке Ђорђевић, мр Сретка Јанковића и Драгана Ћесаровића, чланова већа, са вишим саветником Јеленом Мијушковић Стошић, записничарем, у кривичном предмету осуђеног АА, због кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 5 КЗ и др., одлучујући о жалбама бранилаца осуђеног АА, адвоката Милоша Зековића и адвоката Александра Цвејића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, К.По1 бр.11/10 – Кв.По1 бр.459/22 од 28.04.2023. године, у седници већа одржаној у смислу члана 447 ЗКП, у присуству бранилаца окривљеног АА, адвоката Милоша Зековића и адвоката Александра Цвејића и у одсуству уредно обавештених Јавног тужиоца за организовани криминал и осуђеног АА, који је о седници већа уредно обавештен у смислу члана 447 став 4 ЗКП, дана 19.06.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе бранилаца осуђеног АА, адвоката Милоша Зековића и адвоката Александра Цвејића, а пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, К.По1 бр.11/10 – Кв.По1 бр.459/22 од 28.04.2023. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, К.По1 бр.11/10 – Кв.По1 бр.459/22 од 28.04.2023. године, усвојен је захтев браниоца осуђеног АА, адвоката Милоша Зековића за изрицање јединствене казне осуђеном АА, па су у погледу одлуке о казни преиначене правноснажне пресуде, и то: **1.Пресуда Окружног суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал,**

К.П.бр.5/03 (нови број К.По1 бр.11/10 од 23.05.2007. године), која је постала правноснажна 17.09.2008. године, а којом је окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела удруживање ради непријатељске делатности из члана 136 став 2 у вези става 1 ОКЗ, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од 5 година, због кривичног дела убиство највишег представника државне заједнице и држава чланица из члана 310 Кривичног законика у вези члана 35 Кривичног законика, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од 35 година и кривичног дела убиство у покушају из члана 47 став 1 КЗ РС у вези члана 30 Кривичног законика, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од 7 година, па му је изречена јединствена казна затвора у трајању од 35 година, у коју му је урачунато време проведено у притвору почев од 25.11.2006. године, па надаље; **2.Пресуда Окружног суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, К.По1 бр.3/04 (нови К.По1 бр.22/10) од 18.01.2008. године, која је постала правноснажна дана 15.10.2009. године,** а којом је окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 3 и 9 КЗ, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од 15 година, кривичног дела убиство из члана 47 став 1 КЗ РС у вези члана 24 ОКЗ, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од 10 година, кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 3 КЗ, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од 35 година, кривичног дела убиство из члана 47 став 1 КЗ РС у вези члана 22 ОКЗ, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од 13 година, кривичног дела тешко убиство у помагању из члана 114 став 1 тачка 9 КЗ у вези члана 35 КЗ, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од 15 година, кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 3 и 9 КЗ, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од 15 година, кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 3 у вези члана 35 КЗ, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од 15 година, кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 9 КЗ у вези члана 35 КЗ, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од 15 година, кривичног дела отмица из члана 64 став 4 у вези става 1 КЗ РС извршеног у саизвршилаштву, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од 10 година, кривичног дела отмица из члана 134 став 3 КЗ, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од 15 година, кривичног дела отмица из члана 134 став 3 КЗ, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од 15 година и кривичног дела тероризма из члана 125 ОКЗ, кажњиво по члану 139 ОКЗ, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од 15 година, те му је изречена јединствена казна затвора у трајању од 35 година; **3.Пресуда Четвртог општинског суда у Београду К.бр.843/04 од 29.05.2008. године, која је постала правноснажна 09.04.2010. године,** којом је АА оглашен кривим због два кривична дела отмица из члана 64 став 2 у вези става 1 КЗ РС у вези члана 22 КЗ СРЈ, за која дела му је претходно утврђена казна затвора од по 3 године и 6 месеци и за кривично дело отмица из члана 64 став 1 КЗ РС у вези члана 22 КЗ СРЈ, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од 2 године и 6 месеци, те му је изречена јединствена казна затвора у трајању од 8 година, у коју казну му је урачунато време које је окривљени провео у притвору у периоду од 13.07.2001. године до 13.12.2001. године; **4.Пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, К.По1 бр.1/12 од 17.12.2013. године, која је постала правноснажна 16.05.2014. године,** којом је окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела тешко убиство из члана 114 тачка 5 КЗ Републике Србије, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од 20 година и кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја из

члана 348 став 3 у вези става 2 и 1 КЗ, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од 2 године и изречена јединствена казна затвора у трајању од 20 година, па је суд окривљеног АА, узимајући му као претходно утврђене казне затвора по правноснажним пресудама Окружног суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, К.П.бр.5/03 (нови број К.По1 бр.11/10) од 23.05.2007. године, која је постала правноснажна 17.09.2008. године у трајању од 35 година, Окружног суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, К.По1 бр.3/04 (нови К.По1 бр.22/10) од 18.01.2008. године, која је постала правноснажна дана 15.10.2009. године у трајању од 35 година, Четвртог општинског суда у Београду К.бр.843/04 од 29.05.2008. године, која је постала правноснажна 09.04.2010. године у трајању од 8 година и Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, К.По1 бр.1/12 од 17.12.2013. године, која је постала правноснажна 16.05.2014. године у трајању од 20 година, применом одредби чланова 4, 42, 43, 45, 54, 60 став 2 тачка 1 (“Службени гласник РС” бр. 85/05, који је ступио на снагу 01.06.2006. године), 62 и 63 КЗ и члана 554 ЗКП и члана 556 став 1 тачка 1 ЗКП у вези члана 552 став 1 тачка 1 ЗКП, осудио на јединствену казну затвора у трајању од 35 година, у коју му је урачунато време проведено у притвору по пресуди Окружног суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, К.П.бр.5/03 од 23.05.2007. године, која је постала правноснажна 17.09.2008. године, почев од 25.11.2006. године, па надаље, време проведено у притвору по пресуди Четвртог општинског суда у Београду К.бр.843/04 од 29.05.2008. године, која је постала правноснажна 09.04.2010. године у периоду од 13.07.2001. године до 13.12.2001. године и време проведено на издржавању казне затвора по пресуди Окружног суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, К.П.бр.5/03 од 23.05.2007. године, која је постала правноснажна 17.09.2008. године, почев од 21.02.2009. године.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-бранилац осуђеног АА, адвокат Милош Зековић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због повреде кривичног закона, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о кривичној санкцији, с предлогом да Апелациони суд у Београду уважи жалбу као основану и пресуду Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, К.По1 бр.11/10 – Кв.По1 бр. 459/22 од 28.04.2023. године укине и врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или пак преиначи у смислу жалбених навода и/или изрекне јединствену казну затвора осуђеном АА у трајању од 20 година, уз захтев да присуствује седници другостепеног већа;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Цвејић, због повреде кривичног закона из члана 439 став 1 тачка 2 и 3 ЗКП, с предлогом да Апелациони суд у Београду, као другостепени, по одржаној седници већа у смислу чланова 446 и 447 ЗКП, на коју ће позвати браниоца и осуђеног АА, усвоји жалбу браниоца и пресуду Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, К.По1 бр.11/10 – Кв.По1 бр. 459/22 од 28.04.2023. године преиначи, тако што ће преиначити правноснажне пресуде како су побројане у изреци нападнуте пресуде и осуђеног АА осудити на јединствену казну затвора у трајању од 20 година или пак да исту пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Јавни тужилац за организовани криминал је у поднеску Ктж.бр.28/23 од 01.06.2023. године, након упознавања са наводима и предлозима из жалби, изнео мишљење да су жалбе неосноване и да их због тога треба одбити.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, је одржао седницу већа у смислу члана 447 ЗКП, у присуству бранилаца окривљеног АА, адвоката Милоша Зековића и адвоката Александра Цвејића и у одсуству уредно обавештеног Јавног тужиоца за организовани криминал и осуђеног АА, који је о седници већа уредно обавештен у смислу члана 447 став 4 ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, изјављеним жалбама и предлогом Јавног тужиоца за организовани криминал датим у наведеном поднеску, па је, након што је првостепену пресуду, у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП, испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, нашао:

-жалбе су неосноване.

Жалбом браниоца осуђеног АА, адвоката Милоша Зековића побија се првостепена пресуда, тако што се истиче да је суд применио кривични закон који је ступио на снагу 2006. године, а који је у међувремену, и то пре доношења ожалбене пресуде, измењен више пута, без давања образложења зашто се примењују одредбе законика који више није на снази, што посебно има правни значај јер је суд применио закон који је на штету осуђеног, односно јер је пропустио да примени закон који је најблажи за учиниоца. С тим у вези, указује се да је у односу на окривљеног повређен кривични закон у смислу члана 439 став 1 тачка 2 и 3 ЗКП у вези члана 5 КЗ, јер суд није применио закон који се може применити, па да је у складу са одредбом члана 5 став 2 КЗ ("Службени гласник РС" бр.85/2005... 35/2019), којим је прописано да ће се, ако је после извршења кривичног дела измењен закон једном или више пута, применити закон који је најблажи за учиниоца, требало да примени одредбу члана 60 став 2 тачка 2 КЗ ("Службени гласник РС" бр.85/2005... 35/2019), којом је прописано да ће, ако је за кривична дела у стицају утврдио казне затвора, суд јединствену казну изрећи тако што ће повисити најтежу утврђену казну, с тим да јединствена казна не сме достићи збир утврђених казни, нити прећи 20 година затвора. Осим тога, у изјављеној жалби се наводи да приликом одмеравања казне суд није правилно и у довољној мери утврдио и ценио олакшавајуће околности на страни окривљеног, односно да није узео у обзир све олакшавајуће околности на страни осуђеног, док оне које је узео у обзир није ценио у довољном интензитету у корист окривљеног, па да је имао прилике да изрекне блажу казну затвора, којом ће се у конкретном случају постићи сврха кажњавања.

Побијајући првостепену пресуду, бранилац осуђеног АА, адвокат Александар Цвејић истакао је да је иста незаконита, јер је примењен закон који се није могао применити, и то закон из 2005. године, који је строжији. С тим у вези, навео је да је суд погрешно применио одредбу члана 5 став 2 Кривичног законика, којом је прописано да ће се, ако је после извршења кривичног дела измењен закон једном или више пута, применити закон који је најблажи за учиниоца, с обзиром да Кривични законик Републике Србије који је на снази у моменту доношења побијане пресуде не прописује казну затвора у трајању дужем од 20 година, због чега није било могуће изрећи казну затвора у трајању од 35 година. С тим у вези, указује се да је Кривични законик који је

сада на снази у погледу казни очигледно повољнији за осуђеног од верзије из 2005. године, с обзиром да у поступку изрицања јединствене казне применом одредаба о стицају, казна доживотног затвора може бити изречена једино ако је утврђена у некој од пресуда, што овде није случај. У жалби се такође истиче да је првостепени суд повредио и Пакт о грађанским и политичким правима којима је у члану 15 прописано, између осталог, да ако после извршења кривичног дела закон предвиђа лакшу казну, треба да се користи тиме, као и члан 7 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода који се односи на принцип ретроактивног дејства блажег кривичног закона. Имајући у виду наведено, указује се да је првостепени суд приликом доношења нападнуте пресуде морао да има у виду да су одредбе тренутно важећег Кривичног законика повољније за осуђеног АА, пошто уопште не предвиђају казну од 35 година затвора, као ни казну доживотног затвора, с обзиром да није раније изречена, па да је у том смислу морао применити тај закон и изрећи осуђеном јединствену казну од 20 година затвора.

Међутим, по мишљењу већа Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, неосновано се жалбама бранилаца осуђеног АА истиче да је првостепеном пресудом повређен закон у смислу члана 439 став 1 тачка 2 и 3 ЗКП, с обзиром да је првостепени суд у конкретном случају у поступку изрицања јединствене казне приликом одмеравања казне за дела у стицају осуђеном лицу правилно применио одредбу члана 60 став 2 тачка 1 Кривичног законика (“Службени гласник Републике Србије” бр.85/2005).

Наиме, имајући у виду да се приликом одлучивању о захтеву за изрицање јединствене казне не може применити одредба о примени блажег закона прописана чланом 5 став 2 КЗ на коју указују браниоци осуђеног у изјављеним жалбама, јер се блажи закон обавезно примењује само до правноснажности пресуде, то је првостепени суд, с обзиром да је АА пресудама Окружног суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, К.П.бр.5/03 (нови број К.По1 бр.11/10) од 23.05.2007. године, која је постала правноснажна 17.09.2008. године и Окружног суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, К.По1 бр.3/04 (нови број К.По1 бр.22/10) од 18.01.2008. године, која је постала правноснажна дана 15.10.2009. године, осуђен на јединствене казне затвора у трајању од по 35 година, док је пресудом Четвртог општинског суда у Београду К.бр.843/04 од 29.05.2008. године, која је постала правноснажна 09.04.2010. године, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 8 година, а пресудом Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, К.По1 бр.1/12 од 17.12.2013. године, која је постала правноснажна 16.05.2014. године, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 20 година, приликом одмеравања јединствене казне правилно применио одредбу члана 60 став 2 тачка 1 Кривичног законика (“Службени гласник Републике Србије” бр.85/2005) за одмеравање казне за кривична дела учињена у стицају, којом је прописано да ће, ако је за неко од кривичних дела у стицају утврдио казну затвора од тридесет до четрдесет година, суд као јединствену изрећи само ту казну. С обзиром на наведено, неосновано се жалбама бранилаца осуђеног истиче да је суд требало да примени одредбу члана 60 став 2 тачка 2 Кривичног законика (“Службени гласник РС” бр.85/2005... 35/2019), којом је прописано да ће суд, ако је за кривична дела у стицају утврдио казне затвора, јединствену казну изрећи тако што ће повисити најтежу утврђену казну, с тим да јединствена казна не сме достићи збир утврђених казни, нити прећи 20 година затвора.

Полазећи од чињенице да у смислу одредбе члана 60 став 2 тачка 1 Кривичног законика ("Службени гласник Републике Србије" бр.85/2005), применом принципа апсорпције, када је за једно кривично дело изречена казна затвора у трајању од тридесет до четрдесет година, наведена казна апсорбује друге казне, по мишљењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, правилно је првостепени суд приликом одмеравања казне коју ће изрећи осуђеном АА у поступку преиначења наведених правноснажних пресуда у погледу одлуке о казни, сходно одредби члана 552 став 1 тачка 1 ЗКП, имао у виду како раније изречене казне које је узео као утврђене, тако и отежавајуће и олакшавајуће околности које су судови на страни осуђеног раније ценили доносећи одлуку о казни, и то ранији живот, степен кривице и тежину извршених кривичних дела, па га је, будући да је двома правноснажним пресудама које су предмет захтева за изрицање јединствене казне осуђен на јединствене казне затвора у трајању од по 35 година, применом наведене одредбе члана 60 став 2 тачка 1 и члана 62 Кривичног законика ("Службени гласник Републике Србије" бр.85/2005), правилно осудио на јединствену казну затвора у трајању од 35 година, у коју му је применом члана 63 Кривичног законика урачунао време provedено у притвору и на издржавању казне као у диспозитиву првостепене пресуде.

С тим у вези, неосновано се жалбом браниоца осуђеног, адвоката Милоша Зековића посебно указује да приликом изрицања јединствене казне затвора суд није ценио све олакшавајуће околности које стоје на страни окривљеног, док оне које је узео у обзир није ценио у довољном интензитету у корист окривљеног, с обзиром да приликом изрицања јединствене казне суд не може да се упушта у питање да ли су казне утврђене за поједина кривична дела правилно одмерене, већ полази од околности које су постојале у време доношења правноснажних пресуда које преиначује и које су утврђене у тим пресудама.

Имајући у виду наведене разлоге, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, је применом одредбе члана 457 ЗКП донео одлуку као у диспозитиву пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Мијушковић Стошић, с.р.

Председник већа-судија
Снежана Јовановић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић